

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Karabína a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Jany Serbovej v trestnej veci proti obžalovanému **J. Š.**, pre pokus obzvlášť závažného zločinu subvenčného podvodu podľa § 14 ods. 1, § 225 ods. 1, ods. 6 písm. b/ Tr. zák. a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí 14. marca 2011 odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica zo 17. marca 2010, sp. zn. BB-4T 13/2009, a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/ Tr. por. napadnutý rozsudok **sa zrušuje**.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. Špecializovanému trestnému súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, sa trestná vec **vracia**, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

O d ô v o d n e n i e

Na obvineného J. Š. bola podaná obžaloba pre pokus obzvlášť závažného zločinu subvenčného podvodu podľa § 14 ods. 1, § 225 ods. 1, ods. 6 písm. b/ Tr. zák. (v kvalifikácii skutku v obžalobe sa uvádza písmeno b/ odseku 6 tohto paragrafu, hoci právna veta znie, i skutok je tak postavený, že malo ísť o konanie smerujúce k spôsobeniu škody

veľkého rozsahu, teda o kvalifikačný znak podľa odseku 6 písm. a/ § 225 Tr. zák. a nie podľa písmena b/ a pre pokus zločinu poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa § 14 ods. 1, § 261 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

dňa 15. júna 2004 podal na Odbore štrukturálnych fondov Národnej agentúry pre rozvoj malého a stredného podnikania v B. žiadosť o poskytnutie nenávratného finančného príspevku, financovaného z prostriedkov Európskeho fondu sociálneho rozvoja a štátneho rozpočtu Slovenskej republiky, na projekt „Dostavba polyfunkčného objektu a modernizácia“, realizovaný v obci R., kde deklaroval úmysel modernizovať a dostavať administratívnu časť objektu, hoci táto už bola v čase podania žiadosti dokončená a pred kolaudáciou. V podanej žiadosti taktiež predstieral, že je vlastníkom celého objektu, hoci majetkové vzťahy k tejto nehnuteľnosti neboli vyjasnené a zároveň v rozpore so skutočnosťou uvádzal, že výrobná hala, v ktorej mali byť technologické zariadenia inštalované, je už skolaudovaná.

Zároveň po uzatvorení dohody o poskytnutí nenávratného finančného príspevku, v dňoch 5. júla 2006, 5. augusta 2006, 5. septembra 2006 a 10. októbra 2006 podával Národnej agentúre pre rozvoj malého a stredného podnikania hlásenia o priebehu realizácie projektu, kde predstieral uskutočňovanie stavebných prác v rozsahu konštrukcie celej administratívnej budovy, ako aj realizáciu výberového konania, v dňoch 16. marca 2006 a 17. marca 2006, pričom k vyplateniu sumy 651 896,48 eur, (19 639 033,30 Sk), z prostriedkov Európskeho fondu sociálneho rozvoja a sumy 558 768,41 eur, (16 833 457,20 Sk) zo štátneho rozpočtu Slovenskej republiky nedošlo iba pre okolnosti nezávisiace od jeho vôle.

Špecializovaný trestný súd v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, rozsudkom zo 17. marca 2010, sp. zn. BB-4T 13/2009, podľa § 285 písm. b/ Tr. por. obžalovaného J. Š. oslobodil spod obžaloby pre uvedené skutky, lebo podľa jeho názoru tieto nie sú trestným činom.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky.

V jeho odôvodnení uviedol, že nie je možné sa stotožniť so stanoviskom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, že nebolo preukázané, že by obžalovaný predstieral, že je vlastníkom celého objektu, pretože majetkové vzťahy k celej nehnuteľnosti nie sú doposiaľ vyjasnené a že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní ani tvrdenie, že by obžalovaný v hláseniach pre Národnú agentúru pre rozvoj malého a stredného podnikania o priebehu realizácie projektu predstieral uskutočňovanie stavebných práv v rozsahu konštrukcie celej administratívnej budovy, ako aj realizáciu výberového konania.

Podľa prokurátora nemožno sa stotožniť ani s tým názorom súdu, že za to, že v žiadosti o poskytnutie nenávratného finančného príspevku nebolo uvedené, že polyfunkčný objekt, na výstavbu ktorého bol príspevok žiadaný, bol už v čase podania žiadosti dostavaný, zodpovedá L. F., konateľ spoločnosti E. s.r.o., ktorá žiadosť o poskytnutie nenávratného príspevku vypracovala a že za to nezodpovedá obžalovaný J. Š., ktorý bol L. F. ubezpečovaný, že je všetko v poriadku.

Prokurátor sa tiež nestotožnil so záverom súdu, že pokiaľ išlo o realizáciu výberového konania, že nebolo preukázané, že by toto bolo realizované obžalovaným a že sa možno len domnievať, že bolo uskutočnené na jeho podnet a že, ak by aj tieto skutočnosti boli preukázané, nebolo by možné kvalifikovať ako pokus trestného činu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., lebo nedošlo k podaniu žiadosti o platbu, a teda nešlo o konanie bezprostredne smerujúce k dokonaniu trestného činu a pokiaľ by do úvahy prichádzala kvalifikácia podľa § 13 ods. 1 Tr. zák., ako príprava na zločin, nemožno ju vo vzťahu k obžalovanému aplikovať, lebo žiadosť o poskytnutie nenávratného finančného príspevku vypracovala E. s.r.o. a že nebolo preukázané, že obžalovaný vedel, že nespĺňa podmienky na poskytnutie nenávratného finančného príspevku.

Prokurátor sa nestotožnil ani s tou časťou odôvodnenia rozhodnutia prvostupňového súdu, že by obžalovaný splňal podmienky na poskytnutie nenávratného príspevku na nákup strojového zariadenia, lebo podmienkou na refundáciu týchto nákladov nebola kolaudácia výrobnéj haly a že nebolo preukázané, že by verejné obstarávanie alebo dodávka strojov prostredníctvom lízingu boli v rozpore s podmienkami nastavenými zo strany Národnej agentúry pre rozvoj malého a stredného podnikania.

Podľa názoru prokurátora, hodnotil súd vykonané dôkazy izolovane, pričom pre náležité pochopenie a hodnotenie celej záležitosti, je potrebné vychádzať zo skutočností, ktoré podaniu žiadosti o poskytnutie nenávratného finančného príspevku predchádzali.

Prokurátor detailne poukázal na to, že z vykonaných dôkazov vyplýva, že dňa 6. mája 2003 uzatvoril J. Š. s obchodnou spoločnosťou Č., a.s. S., zastúpenou jej konateľom Ing. J. P., zmluvu o dielo č. 17/2003. Jej predmetom bola výstavba polyfunkčného objektu v obci R., pozostávajúcej z administratívnej budovy a výrobnéj haly. Podľa uvedenej zmluvy stavba zostáva majetkom zhotoviteľa až do konečného vyrovnaní ceny diela.

Na stavbu bolo obcou R. dňa 11. júna 2003 vydané dodatočné stavebné povolenie č. j. A02/1209, z ktorého vyplýva, že v čase jeho vydania bolo už s výkonom stavebných prác začaté.

V polovici roku 2004 bola už stavba prakticky ukončená, u obžalovaného sa však vyskytli finančné problémy, ktoré sa zrejme pokúsil riešiť tým, že prostriedky na úhradu ceny diela si zaobstará z nenávratného finančného príspevku, z prostriedkov štátneho rozpočtu a štrukturálnych fondov Európskej únie.

Svedčí o tom výpoveď Ing. J. P., z ktorej vyplýva, že obvinený nemal už v čase začatia stavby dostatok finančných prostriedkov, ukazoval mu žiadosť na nejakú agentúru na prefinancovanie uvedenej stavby a povedal mu, že z tejto inštitúcie má sľúbené peniaze.

I z odvolaní podaných dňa 22. novembra 2005 J. Š. a jeho manželkou, E. Š. proti rozsudku Okresného súdu Senica, sp. zn. 8 Cb 23/2005 z 31. októbra 2005, (č.l.1291-1294,1300-1303), vyplýva že, obžalovaný informoval Ing. P., že časť finančných prostriedkov na úhradu stavebných prác poskytne Národná agentúra pre rozvoj malého a stredného podnikania.

Na tento zámer bezprostredne nadväzovala žiadosť obžalovaného o poskytnutie nenávratného finančného príspevku z prostriedkov Európskeho fondu regionálneho rozvoja a štátneho rozpočtu Slovenskej republiky, na projekt kódu X „Dostavba polyfunkčného objektu a modernizácia“, ku ktorej J. Š. doložil stavebné povolenie vzťahujúce sa nie na novú stavbu, ale stavbu realizovanú spoločnosťou Č. I samotný rozpočet a rozsah stavebných prác bol úplne identický, s tým čo realizovala uvedená spoločnosť.

Zhodnosť uvedených vecí musela byť zrejmá predovšetkým samotnému obžalovanému. Za tejto situácie je irelevantné, či L. F. stavbu videl, a to už aj preto, že samotný projekt je označený ako dostavba, čo znamená, že objekt stavby by už mal v čase podania žiadosti aspoň čiastočne existovať. Ak by však aj L. F. bol do celej záležitosti hlbšie zainteresovaný, nešlo by o skutočnosť, ktorá by J. Š. zbavovala viny, ale táto by nastolila otázku trestnej zodpovednosti u samotného L. F.

Pokiaľ malo ísť o financovanie projektu kódu X, na ktorý boli prostriedky schválené, prokurátor poukázal na to, že hoci tento projekt pozostával z tzv. stavebnej a technologickej časti treba ho chápať ako nedeliteľný celok, a to predovšetkým z hľadiska poskytnutia celého nenávratného finančného príspevku. Poskytnutie tohto príspevku bolo viazané na pevne stanovené podmienky, medzi ktoré patrilo i jasné stanovenie vzťahu žiadateľa k predmetu, na ktorý má byť nenávratný finančný príspevok poskytnutý a to buď na úrovni vlastníckeho alebo užívacieho práva.

V tej súvislosti prokurátor konštatoval, že obžalovaný v rozpore so skutočnosťou deklaroval, že je vlastníkom i výrobnéj haly, čo umocňoval i nepravdivým tvrdením o blízkej

kolaudácii tohto objektu, hoci majetkové vzťahy k tejto nehnuteľnosti je potrebné označiť ako nevyjasnené. O tejto skutočnosti musel vedieť predovšetkým obžalovaný a žiaden produkovaný dôkazov nenasvedčuje tomu, že o tom vedel i L. F. a zmluva o dielo súčasťou podkladov pre spracovanie žiadosti o poskytnutie nenávratného finančného príspevku nebola. Obžalovaný teda vo vzťahu k celému projektu poskytol nepravdivé údaje, ktoré mali podstatný význam pre uzatvorenie zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku i na jeho samotné poskytnutie. Preto, podľa názoru prokurátora, nemožno hovoriť o čiastočnom splnení podmienok pre technologickú časť projektu.

To, že získanie nenávratného finančného príspevku bolo realizáciou vopred premysleného zámeru obžalovaného J. Š. nasvedčujú, podľa prokurátora, i aktivity obžalovaného po schválení uvedeného príspevku. Išlo o hlásenia o priebehu realizácie projektu podávané Národnej agentúre pre rozvoj malého a stredného podnikania, ktoré mali navodiť dojem, že celý projekt riadne pokračuje. V tejto súvislosti poukázal predovšetkým na hlásenie o výberovom konaní.

Pokiaľ išlo o samotné výberové konanie, prokurátor nesúhlasil s názorom, že nebolo preukázané, že toto realizoval i J. Š., lebo už z celej podstaty veci vyplýva, že na jeho realizácii musel mať záujem jedine on a predovšetkým on musel poznať jeho skutočnú fiktívnu podstatu. Podľa prokurátora jednoznačne tomu nasvedčujú i produkované dôkazy. Obžalovaný zverejnil verejnú súťaž na uskutočnenie uvedených prác vo Vestníku verejného obstarávania č. X dňa 9. februára 2008 pod číslom X (č.1.803-806). Následne v máji 2005 požiadal Ing. E. H. o vykonanie verejného obstarávania. Aj svedok Ing. J. V. vypovedal, že na žiadosť obžalovaného robil predsedu výberovej komisie. Tento svedok zároveň uviedol, že obžalovaný mu povedal, že na základe výberového konania si chce vybaviť peniaze na uvedenú stavbu. O výberovom konaní jednal J. Š. i s pracovníkmi Národnej agentúry pre rozvoj malého a stredného podnikania. Až v dôsledku podania trestného oznámenia dňa 13. októbra 2006 boli ďalšie aktivity obžalovaného zastavené.

Na základe toho prokurátor konštatoval, že obžalovaný J. Š. sa dopustil konania bezprostredne smerujúceho k tomu, aby neoprávnene získal prostriedky zo štátneho rozpočtu Slovenskej republiky i zo štrukturálnych fondov Európskej únie, na financovanie už čiastočne realizovaných aktivít, tým, že predstieral splnenie podmienok potrebných na poskytnutie uvedenej formy finančnej pomoci, pričom k realizácii jeho zámerov nedošlo pre okolnosti nezávisiace od jeho vôle.

Preto prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku napadnutý rozsudok špecializovaného trestného súdu zrušil a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám rozhodol vo veci rozsudkom.

K odvolaniu prokurátora sa vyjadril obžalovaný J. Š. v tom zmysle, že nesúhlasí s konštatovaniami prokurátora, ktorý v odvolaní predstavil len svoju virtuálnu verziu o jeho konaní a obžaloba nepreukázala žiadnym dôkazom jeho úmysel, ktorý by mal smerovať k vylákaniu finančného príspevku. Zdôrazňoval, že splnil podmienky na vyplatenie príspevku, ktorý mu Národná agentúra pre rozvoj malého a stredného podnikania schválila na technológiu a pokiaľ išlo o stavebnú časť, ani v jednom hlásení agentúre nebolo nič hovorené o uskutočňovaní stavebných prác na administratívnej budove. Pritom z dodatočného stavebného povolenia je nesporné preukázané, že v ňom bolo uvedené, že stavbu bude vykonávať dodávateľsky Ing. M. P. a toto stavebné povolenie bolo jednou z príloh k žiadosti podanej agentúre, ktorá takto vedela, že stavbu vykonával stavebník, ktorý nebol vybraný výberovým konaním. Za najzávažnejšie považuje to, že obžaloba ignoruje skutočnosť, že on žiadosť o nenávratný finančný príspevok v stavebnej časti nepodal, a preto ani nemohlo dôjsť k naplneniu zákonných znakov pokusu žalovaných zločinov, ako podľa neho správne konštatoval špecializovaný trestný súd v odôvodnení rozsudku a správny bol aj záver súdu o nenaplnení zákonných znakov prípravy na zločin podľa § 13 ods. 1 Tr. zák.

Na základe toho obžalovaný navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku napadnutého rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie prokurátora je v plnom rozsahu odôvodnené. Najvyšší súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odvolacími námietkami prokurátora. Z obsahu spisového materiálu a z vykonaných dôkazov na hlavnom pojednávaní je zrejmé, že sa prvostupňový súd nevyrovnal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a vznikli tak pochybnosti o správnosti jeho skutkových i právnych záverov a na objasnenie veci bude potrebné ešte niektoré dôkazy zopakovať, resp. vykonať ďalšie, pričom bolo evidentné, že chyby nebude možné napraviť na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, a preto bolo rozhodnuté na neverejnom zasadnutí v zmysle § 326 ods. 1 písm. b/ Tr. por.

Predovšetkým je treba uviesť, že dôkazy, ktoré boli doteraz vo veci vykonané svedčia o tom, že nenávratný príspevok z prostriedkov Európskeho fondu sociálneho rozvoja a štátneho rozpočtu slovenskej republiky bol obžalovanému schválený na jeden projekt ako celok s názvom „Dostavba polyfunkčného objektu a modernizácia“. Iba prvostupňový súd to rozdelil ako by na dve samostatné časti, pričom uzavrel, že na poskytnutie príspevku na technológie obžalovaný splňal predpokladané podmienky. Prvostupňový súd ale opomenul sa vyrovnat' s tými dôkazmi, ktoré svedčili o tom, že práve vo fáze, keď obžalovaný si uplatnil preplatenie príspevku za nákup strojného zariadenia, poverení pracovníci Národnej agentúry pre rozvoj malého a stredného podnikania urobili na mieste samom kontrolu a zistili nezrovnalosti v tom, čo uvádzal obžalovaný, jednak v tom, že dostavba neprebíha podľa kalkulácie predloženej obžalovaným, ale že objekt administratívnej budovy je už dokončený a že ani ten objekt ani objekt haly, do ktorej sa malo namontovať strojné zariadenie vlastnícky nie je vysporiadaný a že prebieha o tom súdny spor medzi obžalovaným a realizátorom stavby Ing. P.

Už samotný projekt schválený ako dostavba a modernizácia polyfunkčného objektu predpokladá, že hotový objekt sa bude dokončovať a modernizovať a nie, že sa bude stavať

nový, a že sa pôvodný zbúra, ako to začal tvrdiť obžalovaný pracovníkom agentúry pri uskutočnenej kontrole. Aj podmienkou na vyplatenie príspevku v schválenej časti na strojné zariadenie bolo, že bude namontované do objektu, ktorý vlastnícky vysporiadaný a to v čase žiadosti o jeho vyplatenie nebolo usporiadané. Obžalovaný síce na jednej strane namietal predkladaním znaleckého posudku, ktorý si nechal vypracovať, že stavba haly i administratívnej budovy bola nekvalitná, teda že mu vlastne Ing. P. dodal nepodarok, hoci podľa projektu a dohody, ktorú s ním obžalovaný mal, sám obžalovaný žiadal dodať práve také materiály a v takom vyhotovení, aké obžalovaným predložený znalecký posudok stavbe vyčítal a zároveň na druhej strane do takého objektu nechal namontovať strojné zariadenie, na ktoré si uplatnil vyplatenie nenávratného príspevku.

Ďalej treba uviesť, že sa možno stotožniť s argumentáciou prokurátora v odvolaní, že neobstojí stanovisko prvostupňového súdu, že keď žiadosť o poskytnutie nenávratného príspevku spracovala s.r.o. E., ktorej konateľom bol L. F., že obžalovaný nenesie zodpovednosť za to, čo bolo uvedené v žiadosti. Obžalovaný žiadosť o nenávratný príspevok podpísal. On vedel všetky okolnosti výstavby, on aj musel predkladať projekt, ktorý mal byť predmetom kalkulácie, ktorá mala byť spracovaná svedkom L. po tom, čo bolo zrušené výberové konanie a bola oslovená firma. Ak totiž už nedokončenú stavbu si obžalovaný nechal skolaudovať a zapísať ako jeho vlastníctvo do katastra nehnuteľností, podkladom pre také konanie mala byť aj projektová dokumentácia.

Preto bude potrebné doplniť dokazovanie v tom smere, ako prebiehalo kolaudačné konanie a zápis do katastra nehnuteľností nedokončených stavieb a zistiť, či bol daný k dispozícii projekt, ktorý mal na stavbu vypracovaný obžalovaný.

Z výpovede svedka P. L. vyplýva, že on mal mať k dispozícii projekt a spracovával kalkuláciu. Je opodstatnená námietka prokurátora, v ktorej uvádza totožnosť nákladov podľa projektu na stavbu s tým, čo malo byť predmetom dostavby, avšak prvostupňový súd sa s touto okolnosťou náležite nevyrovnal. Svedok L. uviedol, že na základe projektu on len doplnil cenovú ponuku, teda spracovával kalkuláciu, ale podľa toho spracoval ako kalkuláciu

sa stavebné práce nikdy nerealizovali. Uviedol, že podklady dostal od nejakého staršieho pána. Žiada sa preto znovu vypočúť svedka P. L., či z toho, čo spracoval ako kalkuláciu bolo zrejme, že malo ísť o výstavbu nového objektu, alebo malo ísť len o rekonštrukčné práce na dostavbe existujúceho objektu. Svedkovi bude potrebné predložiť pôvodný projekt na stavbu, aby stotožnil, či to bol ten, ktorý mal k dispozícii pri ním spracovávaní cenovej kalkulácie. Bude potrebné, aby prvostupňový súd na základe opätovného výsluchu svedkov P. L., G. L., R. V., ktorého menoval svedok L., že táto osoba ho prvá oslovila, ako aj svedka Ľ. F., ale i Ing. E. H. a P. Č., ktorí uvádzali, že súčasťou súťažných podkladov vo výberovom konaní mala byť aj projektová dokumentácia a „výkaz výmer“, sa vyrovnal s otázkou, či jeden a ten istý projekt bol podkladom realizácie samotnej stavby, ktorú uskutočnila firma Ing. P. a zároveň aj podkladom súťažného konania i cenovej kalkulácie, ktorú spracovával svedok P. L. Potom sa bude musieť súd vyrovnáť i s tvrdením svedka P. L., že „pán, ktorému odovzdal dokumentáciu mu povedal, že stavba sa začne až potom, keď sa zoženú peniaze, ale nikto sa už neozval“ a zároveň aj s existujúcim faktom, na ktorý poukázal v odvolaní prokurátor, a ktorý z dokazovania je nepochybný, že dostavba realizovaná nebola.

Ako už bolo naznačené, treba prisvedčiť prokurátorovi, že nebolo možné rozdeľovať projekt na dve časti a v dôsledku toho aj právne úvahy prvostupňového súdu, že len v prvej časti, pokiaľ išlo o strojné zariadenie, by mohlo ísť o pokus trestného činu, ale jeho zákonné znaky neboli naplnené, lebo obžalovaný spĺňal podmienky na vyplatenie príspevku a že v druhej časti nemohlo ísť o prípravu na zločin, lebo nebola preukázaná jeho subjektívna stránka u obžalovaného. Správne poukázal prokurátor na to, že predovšetkým obžalovaný vedel o všetkých majetkových vzťahoch, o reálnom stave výstavby, on musel predkladať projektovú dokumentáciu, on podpisoval žiadosť o príspevok a pokiaľ do toho procesu vstúpil i Ľ. F., že vypracoval žiadosť, v ktorej podľa objektívnej reality neuviedol všetky skutočnosti, potom je na strane Ľ. F. i otázka jeho trestnoprávnej zodpovednosti, ale to nie je predmetom danej obžaloby. Ak súd vychádzal z toho, že Ľ. F. vedel, že objekt, na ktorý chcel pre obžalovaného vybaviť nenávratný príspevok je už dostavaný, lebo súd uviedol, že tejto časti výpovedi Ľ. F., že o tom nevedel, neuveril, a ak prostredníctvom dcéry obžalovaného ho oslovil, s tým že sa dohodli, že z príspevku dostane 10%, potom o to skôr musel vedieť

obžalovaný, že nespĺňa podmienky na poskytnutie príspevku na dostavbu a modernizáciu v takej výške, akú v žiadosti uviedol a žiadosť podpísal, pričom suma v žiadosti bola ešte vyššia, než aká výška príspevku mu bola nakoniec schválená, lebo práve on najlepšie vedel, že polyfunkčný objekt je už dostavaný (ved' mal už aj list vlastníctva) a musel vedieť aj to, že žiadne výberové konanie sa fakticky neuskutočnilo, uskutočnilo sa priame rokovanie s firmou S. a tá vypracovala kalkuláciu nákladov v takej výške ako na celú novú stavbu, ako uviedol v odvolaní prokurátor, o čom sa zmieňoval, ako bolo vyššie naznačené, svedok P. L.

Bude preto potrebné, aby sa prvostupňový súd v novom konaní vyrovnal s odvolacími námietkami prokurátora a predovšetkým starostlivo vyhodnotil všetky tie dôkazy, ktoré svedčia o jednotnosti projektu, na základe ktorého bol schválený nenávratný príspevok, že ten sa mohol vyplatiť až potom, čo na základe riadneho výberového konania bol projekt realizovaný. Ďalej, aby sa vyrovnal s tým, že trestnosť činu mala v danom prípade v podstate spočívať v tom, že žiadosť mala byť podaná na dostavbu polyfunkčného objektu a jeho modernizácii, ale už doteraz vykonané dôkazy naznačujú, že obžalovaný mal predložiť podklady s kalkuláciou ako na novú stavbu a nie na rekonštrukciu a ani žiadna výstavba už po schválení príspevku neprebíhala a že sú vážne indície, ktoré naznačoval prokurátor, že obžalovaný náklady na stavbu, ktoré dlhoval svedkovi P., chcel vykryť ako náklady na rekonštrukciu.

Právny názor vyslovený prvostupňovým súdom, že pokusom trestného činu je až konanie, ktoré bezprostredne smeruje k dokonaniu činu, čím by v danom prípade bolo uplatnenie žiadosti už o realizáciu výplaty časti schváleného príspevku, má oporu v existujúcej judikatúre, ale pri preukázaní zavinenia v závislosti od doplnenia dokazovania a vyhodnotenia dôkazov v ich vzájomnej súvislosti, nevyklučuje posúdiť skutok sčasti v štádiu pokusu a sčasti v štádiu prípravy. Inak je opodstatnené tvrdenie prokurátora, že to, že k dokonaniu činu nedošlo, nezáviselo na vôli obžalovaného, ale bolo to pre okolnosti nezávislé od jeho vôle.

Preto bolo rozhodnuté tak, ako sa uvádza vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 14. marca 2011

JUDr. Milan K a r a b í n , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Katarína Cíсарová